

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod oracula defecerunt. Cap. viij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

Tum myrrham, thus, styracem, ipsorumq; cruorem
 Conterito pariter murum, sacra desuper inde
 Verba cane, tot uero adhibe muresq; reponē,
 Quot mihi tu esse uides formas, tum summito laurum
 Exq; eius trunco uaginam aptato, piaseq;
 Tunc effunde preces simulachro & debita solue
 Vota, hæc si facies per somnum meq; uidebis.

His alijsq; huiusmodi magnus apud gētes philosophus, theologus/
 q; mirabilis, secreta deorum mysteria, sublimia atq; arcana ostēdit,
 quibus dæmonum uirtus & malignitas profecto manifestat. Quid
 em̄ profunt malefica istæ artes, aut quam utilitatē inanimata nobis
 simulachra afferunt? Quid autem oportet magicas artes insequi, si
 uirtus & philosophia ad felicitatē sufficiat: sed uideamus qualia sint
 quæ subiecit, characteres & inqt figuras non parum a deis diligi Pro
 serpina his uerbis significauit.

Quisnam hominum formas aeris neglexerit unquam,
 Aut auri flaura, aut argenti candida dona?

Quis non miratur? quis non hæc ipsa deorum?

Nō autem solum figuras a dijs peramari, sed ipos etiam circumscri/
 bi docuit. Contineri enim eos ait in consecrata imagine, quasi in sa
 cra quadam terra. Sacra enim est terra quæ dei habet imaginē, qua
 sublata, illud statim soluit, quo deus continetur. His omnibus opti/
 me astruit terrestres atq; passibiles dæmones a gentibus coli, quos
 non iniuria nos penitus contempsimus. Vides enim a theologis eo/
 rum, & ab illis ipsis cōcedi figuris, & characteribus eos detineri, cum
 oporteret non alibi, q̄ in animo, nec in omni animo, sed ab omni ma
 cula remotissimo, & omni uirtute prædito eos habitare. Merito em̄
 certe ad talem animum diuinus aduenit spiritus, nec nobis uirtute
 ac pietate præparatis, ad suspiciendum deum magicis artibus opus
 erit. Sed de his satis.

Quod oracula defecerunt CAP. VII.

Nunc autem audias, quæ responsa deorum de deficienti/
 bus oraculis in eodem libro Porphyrius recitat.
 Ablata est Pythij uox haud reuocabilis ulli
 Temporibus longis, etenim iam cessit Apollo.

Clauibus

Clauibus oclusus silet, ergo rite peractis.

Discedas patria, & redeas ad limina sacris.

Opportune istis adijciam illa, q̄ Plutarchus de deficientibus cōscripsit oraculis. Cum igit̄ ait Amonius tacuisset, tunc ego ad Cleumbrotū dixi. Narra nobis o amice si placet de oraculis, de quibus apud uos p̄clara dicebant̄. Nunc autem omnia extincta esse uident̄. Hæc ego. Tacente autē Cleumbroto, & quasi rubore cōfuso, ac in terrā respiciente. Quid oportet inquit Demetrius de illis quærere, cum omnia fere hic præter unum uel ad summum alterum defecisse perspiciamus. Quare cōmuniter inter nos cōsideremus, quanā de causa oracula deorum sic debilitata, imo uero extincta sunt. Non enim ignoramus Boetiā multiuocam propter multitudinē oraculorū appellatam fuisse, q̄ omnia quasi aquarū fluentia deficcata sunt. Nullibi enim nunc q̄ in Lebadia Boetiæ oraculū in illis partibus inuenitur. Cætera q̄o uniuersa uel silent, uel penitus desolata ruerunt.

Quod gentiliū dæmones mortales sunt CAPVT. IX.

AD hæc alia quoq̄ subiicit Plutarchus, quibus gentiliū dæmonas mortales esse ostendit. Non enim inquit male mihi dici uideat̄ non deos, sed ministros deorū dæmonas oraculis præesse. His autē dæmonibus errores & calamitates attribuere, ac deniq̄ mortales esse opinari barbarice dictum arbitror. Interrogauit igit̄ Cleumbrotus Philippum, quis & unde adulescens esset. Cumq̄ audisset, neq̄ nos ignoramus, inquit o Eracleo in absurda q̄ba nos incidisse. Sed nō possumus, cum de magnis rebus dicat̄ audacter magis q̄ uere subiectis principijs recte ad ulteriora procedere, nec credo te fugere datum esse abs te quod negaueras. Concedis enim dæmones esse ministros deorum. Quid autem inter hos & deos intererit, si utrisq̄ incorruptibilitas & impassibilitas essentialiter inest? Ad hæc cum Eracleo silentio cogitaret, malos quidem dæmonas esse ait Philippus, nō solum Empedocles, uerum etiam Plato & Zenocrates & Chrysippus scripserūt. Democritus autem cum deprecetur bona sibi apparere demonia, ostendit non ignorasse proterua quadam etiam esse profecto. De morte q̄o dæmonum audiui ego ab Amiliano rhetore uiro prudente simul atque modesto, quem credo multos uestrum cognouisse, quod cum

in Italianam